

پرونده‌ای برای پدیده پادکست و پادکست فارسی / بخش دوم / گفتگو با «علی بندری»
پادکستر «چنل بی» و «بی پلاس»

پادکست باید شبیه من باشد

پادکست فارسی حدود دو سال است که مخاطبان جدی پیدا کرده است. محوریت این ماجرا هم با پادکست «چنل بی» بوده. این به معنای آن نیست که در گذشته پادکست‌های دیگری نبوده‌اند. تا قبل از این کارهای دیگری وجود داشت اما استقبال از پادکست فارسی به همین چند سال بر می‌گردد. بندری حدود سه سال است که کار خود را در چنل بی شروع کرده است.

تاریخ: ۲۰ آبان ۱۳۹۷ - ۱۰:۱۸

کد خبر: ۱۳۸۴۹

دیدارنیوز - رسول شکوهی - وقتی تصمیم گرفتم که برای پادکست فارسی کاری کرده و یک پرونده در این باره جمع کنم، اصلاً فکر نمی‌کردم که بتوانم با چهره‌های برجسته این حوزه که مخاطبان بسیاری جذب کرده‌اند و من هم از طرفدارانشان هستم، صحبت کنم. یک روز که در حال نوشتن بودم فکر کردم اگر پیامی به آنها بدهم چطور می‌شود؟ به صفحه توئیتر چند پادکست که از همه بیشتر دوست‌شان دارم، پیام دادم. در کمال تعجب علی بندری اولین نفری بود که جوابم را داد. با هم قرار می‌گذاشتیم و از طریق واتس آپ گفتگویی نیم‌ساعته داشتیم. در حال حاضر ایران نیست و بهترین راه برای گفتگو همین بود.

از باقی پادکسترها شنیده بودم که «بندری» به شدت خودمانی و دوست‌داشتنی است. اما این حجم از تواضع و همراهی او را باور نمی‌کردم. ایده خودم را مطرح کردم و او به شدت استقبال کرد. یک روز باید از نزدیک ببینمش و با هم رودررو گفتگو کنیم. بندری جدای از آنکه دو پادکست خوب را در حال حاضر تولید می‌کند و بیشترین مخاطب پادکست فارسی را به خود اختصاص داده، الهام‌بخش بسیاری از پادکسترهای دیگر هم بوده است. با برخی از پادکسترهای دیگر که صحبت کنید نام علی بندری را می‌برند و می‌گویند از او الهام گرفته‌اند و بسیار به آنها کمک کرده است.

نمی‌خواهم درگیر عناوین و تعارفات شوم ولی اگر در آینده افرادی بیایند و بگویند که علی بندری پدر پادکست فارسی است، بیراه نگفته‌اند. به سایت **چنل بی** که مراجعه کنیم درباره علی بندری این گونه نوشته شده است:

«علی شنونده‌ی حرفه‌ای و تولیدکننده آماتور پادکست است. عادت دارد چیزهای جالبی را که می‌خواند برای دوستانش تعریف کند و اخیراً کشف کرده که اولین بار که این کار را کرده، هشت سالش بوده. ماجرایش مفصل است و اگر دیدیدش ازش بخواهید برایتان تعریفش کند. علی با همسرش فاطمه و دخترش تارا در اسلو زندگی می‌کند، جایی که بر اساس افسانه‌ها شش ماه شب است و شش ماه روز. علی صاحب صدایی است که در پادکست می‌شنویم.»

علی بندری متولد 1360 در تهران است. بخشی از کودکی خود را در لنگرود گذرانده و بعد به تهران

آمده. بندری بودن هم به بندر انزلی و ریشه‌های خانوادگی‌اش بر می‌گردد. در سمنان مهندسی مکانیک خوانده و آن را جزو اشتباهات زندگی‌اش می‌داند چون خودش را به هیچ وجه مهندس نمی‌داند. بعدها به سوئد رفته و آنجا مشغول درس و کار بوده و در حال حاضر چند سالی می‌شود که در نروژ زندگی می‌کند. از بچگی «کیهان بچه‌ها» می‌خوانده و برای خواهر و برادرهایش تعریف می‌کرده و گویا قصه‌گویی از آن زمان با او همراه بوده است.

اگر حوصله خواندن ندارید به انتهای همین متن مراجعه کرده و فایل صوتی گفتگوی من با علی بندری را بشنوید. در ادامه بخش‌های اصلی گفتگویی که با بندری داشته‌ام آمده است.

چرا پادکست؟

علی بندری خودش را مخاطب حرفه‌ای پادکست می‌داند. از آن آدم‌هایی که دوست دارند چند کار را با هم انجام دهند. او از سال 2012 مخاطب پادکست‌های انگلیسی زبان است و از آن زمان به فکر تولید یک پادکست فارسی بوده است. وقتی از او پرسیدم چرا پادکست را انتخاب کردی به همین چیزها اشاره کرد. بندری با گسترش تکنولوژی و بهبود امکانات در زمینه اینترنت به سراغ علاقه‌مندی‌هایش رفت. او در این باره می‌گوید: «پادکست رسانه‌ای بود که آن را دوست داشتم و مخاطب آن بودم و تا اندازه زیادی نسبت به آن شناخت داشتم و کار کردن با آن برایم راحت بود. دغدغه من این نبود که بخواهم حرفی بزنم و بعد به دنبال یک مدیوم مناسب برای آن بگردم. من پادکست گوش می‌کردم و آن را دوست داشتم و علاقه‌مند به ساخت پادکست فارسی بودم. به همین دلیل هنگامی که وضعیت را مناسب دیدم، به آن پرداختم».

به عقیده من پادکست فارسی حدود دو سال است که مخاطبان جدی پیدا کرده است. محوریت این ماجرا هم با پادکست چنل بی بوده. این به معنای آن نیست که در گذشته پادکست‌های دیگری نبوده‌اند. تا قبل از این کارهای دیگری وجود داشت که هنوز بر سر اینکه پادکست هستند یا نه بحث وجود دارد. اما استقبال از پادکست فارسی به همین چند سال بر می‌گردد. بندری حدود سه سال است که کار خود را در چنل بی شروع کرده. او تاکید می‌کند که پادکست‌های دیگری هم بودند که در همان دوره و قبل‌تر شروع به فعالیت کردند و نمی‌توان به همین مدت اخیر اشاره کرد.

او بر این نکته تاکید می‌کند که از لحاظ تکنیکی آن چیزی پادکست است که روی اپلیکیشن‌های پادکست توزیع شود. اما فایل‌های صوتی که در اینترنت وجود دارد هم در معنای عام خود گونه‌ای از پادکست به حساب می‌آید. به عقیده بندری یکی از دلایل استقبال از پادکست به گسترش تکنولوژی و دسترسی راحت‌تر به اینترنت بر می‌گردد. وقتی گوشی‌های هوشمند وسیله رایج مردم شود و اینترنت به دنبال آن راحت‌تر مورد استفاده عموم قرار بگیرد، بهره بردن از امکانات متنوع آنها اتفاقی است که طبیعتاً رخ می‌دهد و پادکست نیز جزوی از این فرآیند به حساب می‌آید.

بندری از اپلیکیشن‌های فارسی پادکست مانند ناملیک و شنوتو نام می‌برد و یکی از دلایل میل به پادکست فارسی را ایجاد چنین بسترهایی عنوان می‌کند. او بر این نکته تاکید می‌کند که با اینکه در این مدت اخیر میل به پادکست فارسی بیشتر دیده می‌شود ولی مقدمات این اتفاق به حدود سه سال گذشته بر می‌گردد.

کنجکاوی موتور محرکه پادکست

درباره محتوا و نقش آن در پادکست پرسیدم. محتوا در هر تولید فرهنگی حرف اول را می‌زند و پادکست از این قاعده مستثنی نیست. بندری از کنجکاوی و ایجاد کنجکاوی می‌گوید: من فکر کردم که نکته این است که کنجکاوی‌هایمان بسیار محدود شده است. چند رسانه اصلی داریم و مردم اخبار و کنجکاوی‌های خود را از آنها دریافت می‌کنند، این‌ها عملاً کنجکاوی ما را محدود می‌کنند. در حالی که دنیا پر از قصه‌های عجیب‌تر است. ما وظیفه خود را در پادکست بر این اساس قرار می‌دهیم تا برای افراد، کنجکاوی جدید ایجاد کنیم. سعی کنیم که دید خود را برای کنجکاوی‌های امروز باز کنیم و از مصرف روزانه خبر فاصله بگیریم و ببینیم که تعداد بسیاری داستان جالب و جذاب دیگر در جهان وجود دارد.

بندری به داستان مستر مایند یا ال چاپو اشاره می‌کند (اگر این قسمت‌های چنل بی را شنیده باشید متوجه منظورم می‌شوید و اگر نشنیده‌اید به سراغشان بروید). ماجراهایی که برای مخاطب کنجکاوی ایجاد کرده و آنها را درگیر ماجراهای این چینی می‌کند؛ نکته‌ای که در گفتگو با او به آن اشاره شد. محتوایی که چنل بی دارد برگرفته از درجه‌یک‌ترین کارهایی است که رسانه‌های معتبر خارجی آن را تولید می‌کنند؛ «روزنامه‌نگاری تحقیقی» که در کشور ما کمتر با آن روبرو هستیم. موضوعاتی که با دقت انتخاب می‌شوند و با ترجمه خوب به فارسی و بیان جذاب علی بندری به مخاطب ارائه می‌شوند. نویسنده آن گزارش با کنجکاوی به سراغش می‌رود، تولید کنندگان پادکست با کنجکاوی آن را برای مخاطب تعریف می‌کنند و مخاطب هم با کنجکاوی آن را گوش کرده و دنبال می‌کند.

شاید بتوان گفت علی بندری وظیفه خاصی برای پادکست قائل است. آموزش از طریق انتقال حس با ابزاری که دسترسی به آن راحت است و همزمان با آن می‌توان کارهای دیگری هم انجام داد. این کار تقریباً سرگرم کننده هم هست و برای مخاطب آن جذابیت‌های زیادی دارد.

وقتی از بندری درباره وظیفه پادکست پرسیدم و نسبت آموزش و سرگرمی، این گونه پاسخ داد: هنگامی که از آموزش حرف می‌زنیم نباید فکرمان به سمت کلاس و درس و مدرسه برود. آموزش به معنای چیزی را یاد گرفتن است. نقطه قوت پادکست انتقال حس است و هنگامی که بتوان حس را خوب منتقل و فرد را درگیر کرد، امکان یادگیری بسیار زیاد است. من بسیار پادکست گوش می‌دهم و برای من یک سرگرمی آموزنده است.

پادکست باید شبیه من باشد

علی بندری جز توئیتر ارتباط خوبی با شبکه‌های اجتماعی ندارد. علاقه‌ای به حضور در اینستاگرام ندارد و معتقد است اگر محتوای خوب تولید کند بسیاری از مسائل برای ارتقای پادکست حل خواهد شد.

از او درباره نسبت پادکست و شبکه‌های اجتماعی پرسیدم.

بندری: به هیچ عنوان پادکست ذیل شبکه‌های اجتماعی نیست. پادکست شخصی‌تر از این حرف‌ها است. پادکست و چنل بی باید شبیه من علی بندری باشد. من اینستاگرام ندارم زیرا رسانه من نیست و من زیاد به آن علاقه ندارم. به همین دلیل پادکست من در اینستاگرام خیلی فعال نیست و حواسم هم هست که جای پادکست، داخل اینستاگرام نیست. شاید اگر فقط به خاطر چنل بی بود توئیتر هم نداشتم و آن را رها می‌کردم و فقط کار خود را انجام می‌دادم و پادکست می‌ساختم. اما چون سعی دارم که کل پادکستینگ را به جلو هل دهم، احساس می‌کنم حضور در توئیتر و فعالیت در آن‌جا لازم است. جز این مورد من خیلی طرفدار فعال بودن در شبکه‌های اجتماعی نیستم و وظیفه ما ساخت پادکست است و بعد که محتوای خوب به اندازه کافی ساختیم باقی مسائل هم پیش می‌رود.

اسپانسرها پول بیاورند

به مانند دیگر بخش‌های صنعت سرگرمی، آمریکا در پادکست هم شروع کننده است و همچنان هم رتبه یک را در تولید پادکست دارد. به همین صورت مصرف پادکست نیز در این کشور بسیار بالا است. ایران در تولید پادکست شروع دیرتری داشت و علتش آن بود که سال‌های زیادی نیست که پوشش اینترنت و گوشی‌های هوشمند عمومیت پیدا کرده است و طبیعتاً پادکست نیز مخاطب زیادی در ایران ندارد. این‌ها نکاتی بود که بندری درباره پادکست در ایران و خارج از ایران به آن اشاره کرد.

او در این باره می‌گوید: این مسائل به خاطر کیفیت محتوا است و بخش دیگر آن به خاطر سبک‌های اولیه‌ای است که ساخته شد. این پادکست‌ها خیلی با مخاطب گسترده ارتباط برقرار نمی‌کرد. اما در حال حاضر رشد پادکست فارسی در ماه‌های اخیر بسیار سریع بوده و امیدوارم که رشد آن به طور صحیح ادامه پیدا کند. الان همکاران، پادکست‌های با کیفیت تولید می‌کنند و این پادکست‌ها به شیوه‌ای درست تولید می‌شوند و آن را روی همه اپلیکیشن‌های پادکست می‌توان شنید.

توجه به اقتصاد تولیدات فرهنگی نکته‌ای است که بندری به آن اشاره کرد و تاکید زیادی داشت. به

عقیده او در حال حاضر پادکست‌های مختلف با میزان شنونده‌های قابل قبولی وجود دارند که هر کدام می‌توانند یک اسپانسر خاص داشته باشند و این ارتباط بین تولید کنندگان پادکست و اسپانسرها می‌تواند به تولید هر چه بیشتر و بهتر پادکست کمک کند. بندری بدون تعارف به نقش پول اشاره می‌کند و می‌گوید: آن چیزی که الان پادکست فارسی به آن نیاز دارد این است که افرادی که قدر آن را فهمیدند و کسب و کاری دارند و ارزش تبلیغ پادکستی را می‌دانند، به میدان بیایند و با خود پول بیاورند.

فایل صوتی گفتگوی من با علی بندری:

{Ssepehr_media_47726_400_300}